

IX.

Г. Р. Л Ъ С К О В Е Ц Ъ.

минало и днесъ.

Лъсковецъ е разположенъ въ политѣ на Арбанашкото бърдо, югоизточно отъ гр. Горна-Орѣховица. Старото име на града е Лясковица. Въ фермана на султанъ Сюлейманъ I Великолепни (1520—1566) Лъсковецъ е отбелязанъ

Фиг. 50. Църквата въ Пазарашката махала „Св. Никола“, днесъ съборена. Построена презъ 1856 година отъ единъ българинъ отъ Габровскитъ села. Рисунокътъ е взетъ отъ книгата на Феликсъ Каницъ — Дунавска България и Балкана, томъ II. За пръвъ пѣтъ тази рисунка се печата въ българско издание.

като село съ 250 кжши. До време на Танзимата (1840 год.) земята и населението му сж принадлежали на Рустемъ паша, били сж негови вакуфи, като частно султанско владение, за което е билъ издѣденъ специаленъ ферманъ, подновенъ отъ султанъ Махмудъ ханъ II въ 1810 година. Споредъ Иричекъ, названието на името си градътъ носи отъ лѣска (Coryllus Avelanta).

Лъсковецъ още въ времето на Асеновци, отъ второто българско царство, е билъ малко манастирско село — на

1) Тази статия е публикувана за пръвъ пѣтъ въ сп. „Н и в а“ год. IV, бр 13 отъ 22. I. 1932 година.